

106367 - Beroep tegen ontslagbeslissing raad van toezicht; vereenvoudigde behandeling; BVE

SAMENVATTING

Appellant, lid van het college van bestuur, heeft beroep ingesteld tegen de beslissing van de raad van toezicht om de arbeidsovereenkomst te beëindigen.

Uit de relevante definitiebepalingen in de WEB en de cao bve volgt dat het beroepsrecht zoals neergelegd in artikel 4.1.5 WEB en artikel N-1 cao bve niet op een lid van het college van bestuur van toepassing is. De Commissie is daarom kennelijk onbevoegd van het beroep kennis te nemen.

UITSPRAAK IN VEREENVOUDIGDE BEHANDELING

in het geding tussen:

de heer A, wonende te E, appellant, hierna te noemen A
gemachtigde: mevrouw mr. N.M. Slump

en

de Raad van Toezicht van B, gevestigd te F, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: de heer mr. B.H. Vader

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift van 16 juli 2014 heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever van 30 juni 2014 om de arbeidsovereenkomst per 31 december 2014 te beëindigen. De beslissing is gebaseerd op artikel 3 lid 4 van de tussen partijen geldende arbeidsovereenkomst.

Op 5 augustus 2014, aangevuld op 15 augustus 2014, heeft A een nadere toelichting verstrekt ten aanzien van de bevoegdheid van de Commissie c.q. de ontvankelijkheid van het beroep.

Op 10 september 2014 heeft de werkgever een verweerschrift ingediend.

2. DE FEITEN

A, geboren 8 oktober 1953, heeft van 1 januari 2009 tot 1 januari 2012 op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd de functie bekleed van voorzitter van het College van Bestuur van C. Deze Stichting is met ingang van 1 januari 2012 gefuseerd met D. A is per 1 januari 2012 voor een periode van drie jaar benoemd tot lid van het College van Bestuur van de fusieorganisatie, thans B geheten. Partijen hebben ten aanzien van deze functie op 7 september 2012 een zogenoemd functiecontract gesloten.

Bij brief van 30 juni 2014 heeft de Raad van Toezicht A meegedeeld de arbeidsovereenkomst per 31 december 2014 te beëindigen. Tegen deze beslissing heeft A beroep ingesteld.

3. STANDPUNTEN PARTIJEN

A voert aan dat artikel A-43 cao bve het begrip werknemer definieert als degene die op grond van een arbeidsovereenkomst met de werkgever werkzaam is bij de instelling. Aangezien A werkzaam is op grond van een arbeidsovereenkomst, is hij werknemer in voornoemde zin en kan hij dientengevolge op grond van artikel N-1 cao bve in beroep gaan bij de Commissie van Beroep tegen onder meer een ontslagbeslissing.

Uit de cao blijkt niet dat bestuurders van de cao zijn uitgesloten, zoals dat in andere cao's wel expliciet is bepaald. Slechts artikel D-14 cao bve noemt een aantal bepalingen die niet op het College van Bestuur van toepassing zijn. A contrario zijn de overige cao-bepalingen blijkbaar wel van toepassing.

Het in een individuele arbeidsovereenkomst afwijken of uitsluiten van een cao is in strijd met de wet, aldus A.

De werkgever stelt daar tegenover dat de Commissie in deze zaak niet bevoegd is. Noch de cao bve, noch de (nieuwe) cao mbo, noch de cao vo is van toepassing op de rechtsverhouding tussen partijen. Datzelfde geldt voor de Wet educatie en beroepsonderwijs. A heeft niet (deugdelijk) onderbouwd dat en waarom de Commissie wel bevoegd zou zijn.

Daarbij komt dat partijen reeds in 2008 hebben besproken dat zij geen toepasselijkheid van een cao willen. Dit blijkt ook uit het – op grond van de Governance Code – opgestelde functiecontract van 7 september 2012, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER

Ingevolge artikel 10 lid 1 van het Beroepsreglement van de Commissie kan de Voorzitter onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is.

De Voorzitter van de Commissie heeft geoordeeld dat het beroep zich leent voor vereenvoudigde behandeling als bedoeld in voornoemd artikel en zal daarom onmiddellijk uitspraak doen.

Artikel 1.1.1 onder w sub 2 van de Wet educatie en beroepsonderwijs (WEB) definieert het begrip bevoegd gezag als het college van bestuur. Dat brengt met zich dat individuele leden van het college van bestuur, zoals A, deel uitmaken van het bevoegd gezag.

Op grond van artikel 1.1.1 onder z sub 1 en 2 WEB worden als personeelslid beschouwd de benoemde docenten en overig personeel dat is benoemd aan de instelling, alsmede personeel dat zonder benoeming is tewerkgesteld aan de instelling, in welk laatste geval overigens een aantal wettelijke bepalingen expliciet niet van toepassing wordt verklaard (waaronder de beroepsmogelijkheid van artikel 4.1.5 WEB). Uit deze definitiebepalingen zou nog geconcludeerd kunnen worden dat ook een lid van het college van bestuur daaronder kan vallen. Echter, als dat bedoeld zou zijn, ligt het, tegen de achtergrond van de genoemde definitie van bevoegd gezag, voor de hand dat hier expliciet aandacht aan zou zijn besteed. Daarbij komt dat ingevolge artikel 4.1.5 lid 1 sub d WEB voor een personeelslid beroep bij de Commissie van Beroep openstaat tegen beslissingen door het bevoegd gezag genomen. Indien een lid van het college van bestuur valt onder de definitie van personeelslid, dan zou dat kunnen betekenen dat een rechtsgang wordt opengesteld tegen een besluit van het orgaan waar hij zelf deel van uitmaakt. Dat kan niet de bedoeling en de strekking van de wet zijn. Indien, in het geval het de positie van een lid van het college van bestuur als werknemer betreft, als bevoegd gezag gelezen moet worden de raad van toezicht, dan had dat uit definitiebepalingen of elders uit de wet moeten blijken. Dat is echter niet het geval, terwijl de WEB wel de figuur van de raad van toezicht kent.

Dezelfde redenering gaat ook op ten aanzien van de definitiebepalingen van de begrippen werkgever en werknemer in de cao bve (artikelen A-42 en A-43). De stelling van A dat bij een arbeidsovereenkomst de cao niet terzijde mag worden geschoven, gaat niet op indien, zoals in geval van A, op grond van de definitiebepalingen van de cao de betreffende functie buiten de werkingsfeer van de cao valt. Gelet hierop kan de stelling van de werkgever dat partijen expliciet niet-toepasselijkheid van een cao zijn overeengekomen, hier verder buiten beoordeling blijven.

Dit alles leidt tot de slotsom dat het beroepsrecht zoals neergelegd in artikel 4.1.5 WEB en artikel N-1 cao bve op A niet van toepassing is. Derhalve acht de Voorzitter de Commissie kennelijk onbevoegd van het beroep kennis te nemen.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Voorzitter de Commissie kennelijk onbevoegd.

Aldus gedaan te Utrecht op 22 september 2014 door mr. L.C.J. Sprengers, voorzitter, in aanwezigheid van mr. J.J. van Beek, secretaris.

mr. L.C.J. Sprengers
voorzitter

mr. J.J. van Beek
secretaris

Tegen deze uitspraak van de Voorzitter kan de werknemer op grond van artikel 10 lid 3 van het Beroepsreglement van de Commissie binnen 14 dagen na de dag waarop de uitspraak aan hem is toegezonden, verzet doen bij de Commissie. Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed ondertekend geschrift.